

[Halvgaard]

Det er da glædeligt, at flere og flere partier erkender, at der er store problemer i folkeskolen, og jeg synes, det er nyttigt med jævnlige forespørgselsdebatter, der giver mulighed for at få folkeskolens problemer virkelig belyst og analyseret.

Fremskridtspartiet er enig med VS i, at den nye folkeskolelov, som blev vedtaget i 1976, ikke tilnærmelsesvis har løst de problemer i folkeskolen, som man forventede. Tværtimod må man nok sige, at der er stigende utilfredshed med forholdene i skolen, og det gælder både for børnenes vedkommende, for forældre og for lærere. De er mere eller mindre skuffede, og selv de partier, forligspartierne, som varmt gik ind for loven og har ansvaret for dens vedtagelse, har hver især erkendt, at den nye lov ikke har løst de virkelige problemer i folkeskolen og heller ikke virket efter hensigten. Også erhvervslivet er utilfreds med elevernes manglende kundskaber.

Man kan derfor med rette stille spørgsmålet: hvad er der galt med folkeskolen? Her opstår uenigheden, fordi det, ét parti betragter som et problem, ikke opfattes som et problem af andre partier – og omvendt. Ikke engang en formulering af formålsparagraffen kan de forskellige partier blive enige om; dvs. vi har forskelligt syn på, hvad vi vil med folkeskolen. Det eneste, man er enige om – håber jeg da – er, at børnene i folkeskolen skal lære at læse, regne og skrive. Men så hører enigheden op, og man diskuterer vidt og bredt, hvor mange timer disse tre fag skal beslaglægge af den samlede undervisningstid, og hvilke yderligere obligatoriske fag herudover eleverne skal tilbydes.

I to bilag til denne forespørgselsdebat har VS fremlagt sine synspunkter og sin kritik. Man kritiserer skolens isolation i forhold til det øvrige samfund, undervisningens teoretiske slagside og dens opsplittede og usammenhængende karakter. Denne kritik synes jeg for så vidt er berettiget. Det var ønskeligt, om eleverne i folkeskolen havde mulighed for i langt højere grad at få kendskab til de praktiske fag og deltage mere i de praktiske fag. Men et sådant initiativ ville desværre straks skabe problemer vedrørende både miljølov, fagforeninger og arbejdsmarkedet i det hele taget.

VS påstår, at der i folkeskolen gennem undervisningen og skolebøgerne er en ensi-

dig borgerlig indoktrinering eller påvirkning – i modsætning til andre partier her i folketinget, der mener, at der i høj grad er tale om en venstreorienteret indoktrinering. Jeg må nok sige, at de eksempler, VS drager frem på borgerlig indoktrinering i danskundervisningen og regneundervisningen, er så latterlige og naive, at man har svært ved at tage denne kritik alvorlig. Videre kritiseres karakter- og eksamensræset. Man betegner karaktergivning og eksamenssystemet som ødelæggende og skadeligt for undervisningen, idet børnene oplæres til at konkurrere i stedet for til at samarbejde. Jeg er helt uenig med VS i disse synspunkter. Min erfaring som lærer i folkeskolen er tværtimod, at skal et undervisningsforløb lykkes og være forsvarligt, så er det nødvendigt både med prøver, eksamener og karakterer. Det er jo sådan, at børnene i folkeskolen, uanset hvilke klasser det drejer sig om, ønsker deres præstationer vurderet; de ønsker at blive rost, når de har udført et godt stykke arbejde, og de accepterer dadel i det tilfælde, hvor de har udført et dårligt stykke arbejde. Både ros og dadel er nødvendige elementer, mener jeg, i opdragelsen. På samme måde som en god karakter er inspirerende for en god præstation, så kan en dårlig karakter inspirere til en større aktivitet. Det forlyder, at man selv i Kina, som jo på mange områder har været forbillede for VS, har indset nødvendigheden af at indføre både karakterer og eksamen.

Det fremgår tydeligt af oplægget, at VS går ind for enhedsskolen. Dér er jeg også helt uenig med VS. Det er jo sådan, at børn ikke er ens. De er vidt forskellige med hensyn til evner, lyst og interesse. Nogle har særlige anlæg for teoretiske fag, medens andre ønsker at beskæftige sig med mere praktiske fag. Derfor ville det efter min opfattelse være helt urimeligt og forkert, hvis man i folkeskolens undervisning ikke tog hensyn til børnenes forudsætninger, evner og interesser netop ved at indrette folkeskolen så rummelig, at der var tilbud til alle. Og derfor vil en deling absolut være nødvendig.

Man taler også om en overbelastning af lærerne. Lærernes situation i dag er vanskelig, og man må nok sige, at de disciplinære vanskeligheder er de største, i hvert fald når man kender forholdene i folkeskolen. Kan man skabe mere arbejdsro og orden i folke-